

A Fővárosi Ítéltábla dr. Futó Barnabás ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Sárközy Szabolcs ügyvéd (fél címe 2) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. október 20. napján meghozott 26.P.20.186/2014/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 64.000 (Hatvannégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnevét az általa kiadott ... című lap 2013.évi 43. számának címlapján a képmása alá elhelyezett azon közléssel, mely szerint „Gyilkosok és zsaruk üldözik.”

Kérte továbbá az alperes elégtétel adására, valamint 800.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felirat nem a felperesre, hanem a címlap bal alsó sarkában elhelyezett fényképen látható színésznő egyik szerepére vonatkozik. Másrészt az olvasók tudatában vannak annak, hogy a szerkesztési elv szerint a címlapon olvasható címek a heti kiemelt műsorok karaktereire értendők.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.800 forint perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1)-(2) bekezdéseit, 78. § (1)-(2) bekezdéseit, 84. § (1) bekezdésének a), c), e) pontjait.

Az elsőfokú bíróság elsősorban azt állapította meg, hogy a felperest a sérelmezett írás név szerint nem jelölte meg, de a közlés szövegéből sem azonosítható a személye. Az a tény, hogy az alperes a sérelmezett közlést a felperes képmása alatt közösen, a címlapon, a legnagyobb betűmérettel kiemelten jelenítette meg, az olvasók ezt a felperesre érthették. A címlap szerkesztése, a felperes fotója és az alá elhelyezett közlés összességében úgy történt, hogy ezek a felperesre vonatkoztathatóak, ezért a felperes a keresetességi jogát fennállónak minősítette.

Azt állapította meg, hogy a felperesre nézve nem sértő az eset tárgyává tett közlés. A „Gyilkosok és zsaruk üldözik” feliratot az alperes egy műsorajánló újság címlapján jelenítette meg, melynek az a célja, hogy az olvasók és televíziónézők figyelmét felhívja egy-egy kiemelt műsorszámra. A közlés hangvétele, szövegezése és filmbe illő olyan helyzetre utal, amely Magyarországon nem jellemző. Arra következtetett, hogy a közlés nem alkalmas arra, hogy az olvasóban olyan érzetet alakítson ki, miszerint a felperes, mint magánember összeütközésbe került a törvénnyel és az alvilággal. Kizárólag az volt megállapítható, hogy a felperes által alakított egyik karakter került ilyen helyzetbe, a felperes által alakított figura megítélése pedig a felperes személyét érintően közömbös. Mindezek alapján azt állapította meg, hogy a közlés nem alkalmas a felperes jóhírneve sérelmének megállapítására. Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 78. §-a alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresete szerinti határozat meghozatalát indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság határozata jogszabálysértő és megalapozatlan, mivel helytelenül következtetett arra, hogy a kereset tárgyává tett tényközlés nem sértő a személyére nézve. A közlés nem egyértelműen az általa megformált karakterre vonatkoztatható, annál is inkább, mivel a lapban interjút közöltek vele. Az olvasóközönség számára egyértelmű, hogy a sérelmezett képaláírás kifejezetten a színművészre vonatkozik, nem pedig egy általa megformált karakterre. Utalt arra, hogy éppen abban az időben egyik kollégája keveredett nagy nyilvánosságot eredményező büntetőeljárásba, ezért a címlapot tekintő személyek arra következtethettek, hogy újabb színművész ellen indult büntetőeljárás.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az elsőfokú eljárás során előadottakat fenntartva azt adta elő, hogy a sérelmezett felirat nem a felperesre vonatkozott, de ettől függetlenül az kizárólag a színművész által alakított karakterre érthető. Egy ilyen szerepre utaló közlés közvetlenül a felperesre nem lehet sérelmes.

A felperes fellebbezésében nem hivatkozhat azon elsőfokú eljárásban nem említett tényre, hogy egy pályatársa a lap sérelmezett számának megjelenése idején büntetőeljárás hatálya alá került, másrésről a felperes ezt tényként nem is igazolta.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével teljes egészében egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazott jogszabályokat megfelelően ismertette, ezért azokra a másodfokú bíróság csak visszautal.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a sérelmezett címlapbéli felirat miatt keresetindítási jogosultsággal rendelkezett, mivel a kép és a szöveg összetartozása és együtt értelmezésének lehetősége révén a felperes érintetté vált.

Az alperes által csatolt egyes lappéldányok másolatai alapján arra is következtetni lehetett, hogy a címlap szerkesztési sajátossága, hogy a bal alsó sarokban található kisebb képhez tartozik egy nagyobb betűmérettel készített felirat. A kép és a szöveg összekapcsolását általában valamilyen grafikai megoldás is segíti. A jelen esetben azonban ilyen grafikai segédlet nem volt, a felirat könnyen társítható volt a felperesi képhez is.

Az alperesi lapról köztudomású, hogy egy televíziós műsorújság, szerkesztési sajátosságait az ismertetett és feltüntetett televíziós adások adják. A lap valóban könnyedebb hangvételű, ugyanakkor nem a klasszikus bulvárújságírás eszköztárával él. A címlapon látható képek stílusa és a feliratok tartalma egyértelműen az egyes karakterekre, szereplőkre vonatkozik, ezért az a felperes valós személyének megítélését nem érinthette. Ennek alapján jogsértés nem volt az alperes terhére róható a felperessel összefüggésben és az elsőfokú bíróság helyesen döntött a kereset elutasításáról.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles viselni az alperes másodfokú perkoltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

Az alperesi perkoltség a jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján megillető ügyvédi munkadíj.

Köteles további viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2015. szeptember 22.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő